

JEZIKOVNI TEDEN 3.B RAZREDA ZVEZNE REALNE GIMNAZIJE ZA SLOVENCE ZA ZAMEJCE IZ CELOVCA

Od 5. 5. do 9. 5. smo dijaki 3.b razreda preživeli na jezikovnem tednu v Piranu, kjer smo skupaj s spremljevalkama, profesoricama mag. Sonjo Schlapper in mag. Pamela Glušič, gostovali na tamkajšnji Osnovni šoli Cirila Kosmača. Namen petdnevnega bivanja v tem slovenskem obmorskem mestu je bilo v prvi vrsti izboljšanje jezikovnega znanja slovenščine. Ob tem pa tudi zabavno druženje tako znotraj naše razredne skupnosti kot tudi z ostalimi učenci piranske osnovne šole. Slednje je pripomoglo k vzpostavitvi novih prijateljskih vezi, ki so se spletle med Pirančani in nami, dijaki Slovenske gimnazije, ter jih nekateri še naprej negujemo z bolj ali manj rednim dopisovanjem preko elektronske pošte. Prav tako pa so dnevi skupnega bivanja in preživljanje prostega časa še dodatno izboljšali dobro razredno klimo v 3.b, zato se ponovitve takšne ekskurzije ne bi branil nihče izmed nas.

V ponedeljek smo se po prihodu v Piran najprej namestili na šoli, kmalu zatem pa nas je že čakalo okusno kosilo v šolski jedilnici. Že prvi dan smo bili pridni, saj smo ob treh že imeli prvi dve uri pouka slovenščine z zelo prijetno profesorico s tamkajšnje osnovne šole, gospo Zorico. Naš pouk pa ni bil kar tako, saj smo pred pričetkom »resnega dela« dobili tudi jezikovne mape, ki jih nismo izpolnjevali le med, pač pa tudi – nekateri bolj, drugi manj vestno – po pouku. Ker se je pouk odvijal v tamkajšnji Tantadrujevi dvorani, nam je naša profesorica pred pričetkom le-tega predstavila tudi zgodbo vaškega posebneža iz istoimenske Kosmačeve novele. Nato pa se je začelo zares. V dvorano je vstopila profesorica in z njeno ter s pomočjo Jezikavčka, maskote iz jezikovne mape, smo se v prijetnem vzdušju učili slovenščino in dve uri pouka sta minili kot bi mignil.

Nato pa smo se prelevili v umetnike in z drugo profesorico s šole ustvarjali majice prijateljstva, ki nas bodo spominjale na prijetne dni preživete v Piranu tudi tedaj, ko bo ta dogodivščina že davno za nami. Majice smo najprej poslikali s poljubnimi motivi, nato smo se nanje podpisali, za konec pa smo si jih še nadeli in uprozorili pravi mali »fotoshooting«.

Od razburjenja in pozitivne energije ta dan dolgo nismo mogli zaspati, kar naši profesorici ni preveč razveselilo. Drugo jutro pa nas je čakalo zgodnje vstajanje, saj smo ob pol osmih že imeli zajtrk, po njem pa obveznosti novega dne.

Za začetek sta nas profesorici razporedili v dve skupini, ki sta se v teh dneh izmenično udeleževali različnih aktivnosti, ki so na šoli potekale v okviru tedna dejavnosti. Vendar še pred pričetkom različnih dejavnosti, smo si z našima profesoricama ogledali piransko mestno knjižnico, ki ima od decembra 2009, ko so jo zaradi prostorske utesnenosti preselili z njene nekdanje lokacije, nove prostore v ulici Otona Župančiča. Zaradi novega »domovanje« omenjene knjižnice smo od profesorice izvedeli tudi, kdo je bil ta slovenski literat. »Oboroženik« z novim znanjem smo se podali v knjižnico, kjer nam je prijetna knjižničarka predstavila zgodovino knjižnice, način izposojanja knjižničnega gradiva, vrste gradiva namenjenega izposoji, aktivnosti, ki se odvijajo v organizaciji te kulturne ustanove kot tudi številne druge možnosti, ki jih knjižnica ponuja svojim uporabnikom. Ob povratku na šolo smo imeli le par minut oddiha, nato pa so se že začele dnevne aktivnosti. Dekleta smo se v spremstvu prof. Glušič odpravile v tako imenovani park prijateljstva, kjer smo raziskovale rastlinski svet in izpolnjevale delovni list, medtem ko so fantje z razredničarko prisluhnili zvokom električne kitare in spoznali delo DJ-ja. Po kosilu smo imeli nekaj več prostega časa, ob treh pa smo na programu zopet imeli pouk slovenščine. Ker smo bili tudi danes zelo pridni, nas je razredničarka povabila na sladoled v Portorož. Ker smo še mladi in polni energije, še posebej pa zaživimo v večernih urah, smo se tako tam kot tudi nazaj odpravili kar peš. Vsaj nekateri... ☺

V sredo pa smo se dekleta glasbeno udejstvovala, medtem ko so se fantje najprej izkazali na nogometnem štadionu, kjer so zablesteli in gostitelje premagali s kar 6 : 1, nato pa so se odlično odrezali še pri atletskem mnogoboju, kjer je Samuel pometel s konkurenco.

V popoldanskem času smo se udeležili gledališke delavnice, kjer smo se pokazali svoj igralskih talent. Nato smo si ogledali še akvarij, kjer nas je očaral prečudovit živalski in rastlinski svet, ki ga ponujajo naša morja.

Ker pa so se v sredo na nebu ves čas kopičili temni oblaki, nas je to odvrnilo od večernega obiska piranske plaže, zato smo prijetno zabavo organizirali kar v šolski avli.

Za začetek smo se najprej fantje nato pa še dekleta ponovno prelevili v igralsko elito in drug drugega osupnili z našimi igralskimi sposobnostmi, za konec pa smo zapeli še našo »himno« tega jezikovnega tedna, *Ti ti moja rožica* in dokazali, da se odlično znajdemo tudi v pevskih vodah. Po »šovu« smo si nekateri privoščili še kanček »večerne telovadbe« ob pomoči profesionalnega trenerja gimnastike v šolski telovadnici, drugi pa so se raje posvetili igri *resnica ali iziv*. Le kaj se je izcimilo iz tega? Verjetno tega ne boste izvedeli nikoli. 😊

Te trije dnevi so nam tako hitro minili, da smo se kar naekrat prebudili že v četrtkovo jutro. Po okusnem zajtrku smo se najprej odpravili v potapljaški muzej, nato pa smo se vrnili v šolo, kjer smo se zopet razporejeni po skupinah podali novim dogodivščinam tedna dejavnosti naproti. Tokrat smo se dekleta športno udeleževala, medtem ko se fantje podali po piranskih ulicah v »lov« za dvojezičnimi, italijansko-slovenskimi, napisi. A izplen je bil skromen, saj se mi ne učimo italijanščine, zato smo od pohoda po žgočem, opoldanskem, piranskem soncu odnesli le utrujene noge in kakšen žulj več. Zato pa smo naši profesorici prepričali, da se gremo po kosilu ohladit v osvežujoč piranski zaliv. Tako smo nekateri uživali ob drugi pa tudi v morju in se pustili razvajati tokrat precej bolj prijetnim sončnim žarkom pomešanim z blago morskno sapico.

Po užitkih, ki smo jih bili deležni na plaži, smo zopet sedli v šolske klopi, a tokrat le za eno uro našpičili možgančke, saj nas je potem že čakala plovba s turistično ladjico Subaquatic, ki nas je popeljala na panoramsko vožnjo in nas zapeljala tudi v skrite koticke Piranskega zaliva.

Na ladji smo poleg spoznavanja delov slovenske obale lahko občudovali tudi bogastvo podmorskega sveta, saj smo si ogledali školjčišče na morskem dnu.

Izlet pa ni minil čisto »nedolžno«, saj so približno polmetrski valovi zibali našo ladjico sem ter tja, da je komu izmed nas vsaj za treutek postalo tudi nekoliko slabo. A je bilo tudi tega kaj hitro konec, kar pa še ne pomeni, da smo pod ta dan že potegnili črto, saj smo se tokrat nameravali odpraviti na sladoled v Fieso. Žal pa so bila naša dekleta zaradi športnih aktivnosti, pri katerih so pridno sodelovala čez dan, precej utrujena, zato smo se v Fieso odpravili le fantje s profesoricama. Kljub nekoliko okrnjeni zasedbi smo se prijetno zabavali in sladkali, fantje pa smo se z veseljem ozrli tudi za kakšno »lušno« deklico, čeprav smo vsi enotnega mnenja, da naših deklet ne prekaša nobena. ☺ Ko pa je bilo konec tudi teh radosti četrtkovega večera in je Sonce že počasi tonilo v zaton, je bila pred nami še zadnja noč tega piranskega jezikovnega tedna.

Zares je hitro minilo in že je bil tu petek. Dan, ko smo najprej sodelovali pri treh urah pouka z osnovnošolci, si izmenjali elektronske ali FB-naslove, spakirali kovčke in se odpeljali proti Celovcu.

Kljub temu, da nam je bilo vsem v Piranu zelo lepo in je teden izpopolnjevanja jezikovnega znanja in tkanja novih prijateljskih vezi minil kot bi mignil, od njega pa so nam ostali lepi spomini ovekovečeni na slikah, smo bili vseeno nadvse veseli tudi tega, da smo pred našo domačo šolo končno zagledali starše, ki so nas že nestrpno pričakovali. Tako kot tudi mi njih...

Dijaki 3.b s profesorico mag. Pamelo Glušič